

de ærede nævnte Medlemmer og den højtærede Forsvarsminister kunne følges ad i det foreliggende Spørgsmaal.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at der i Fjor var Tale baade om Premierløjtnanternes og Officianternes Lønninger og om Lønningsforhøjelse til de menige. Der husker den højtærede Forsvarsminister fejl, det var der ikke Tale om. Der var ikke Tale om det i det Partimøde, der blev holdt om den Ting, og endnu mindre i den offentlige Forhandling. I den bekendte Programtale, som den højtærede Forsvarsminister holdt den 17. Januar, sagde han om det militære Lønningsspørgsmaal følgende, som jeg med Formandens Billigelse skal tillade mig at oplæse: „En anden Reform vil ogsaa komme paa Dagsordenen ganske naturligt, og det er Forbedring af Lønningsvilkårene. Vi have jo i sin Tid forbedret Underofficerslønningerne, men de yngre Officerers Lønninger ere tilvisse alt for smaa, naar man ønsker at faa dygtige Folk til at træde ind i Værnet. Jeg ønsker, da Forsvarskommissionen har Ret til at gøre særlig Indstilling ifølge Loven, at rette en Henvendelse til Forsvarskommissionen, saa at den kan faa Anledning til at tage Sagen under Overvejelse og fremkomme med Indstilling særlig om dette Punkt.“ Det var alt, hvad den højtærede Forsvarsminister sagde om de militære Lønninger, og heri indeholdes ikke en Stavelse, hverken om Officiantlønninger eller de meniges Løn, her er ikke Tale om andet end de yngre Officerers Lønninger, og saa synes jeg, vi skulde holde os dertil. Det kan godt være, at den højtærede Forsvarsminister allerede den Gang har tænkt paa en hel Del af dette, men han tænkte ikke saa højt, at vi andre kunde faa Lejlighed til at høre det.

Den højtærede Forsvarsminister har absolut Uret, naar han siger, at jeg i Sommer havde været inde paa, at det var Sekondløjtnantslønningerne, det drejede sig om. Den højtærede Forsvarsminister har ikke fulgt med Forhandlingerne i Sommer, dersom han mener at kunne sige noget saadant. Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), der har sagt saa mange gale Ting i Sommer, drog ogsaa den Gang en aldeles fejlagtig Sammenligning mellem Sekondløjtnantslønningerne og Andenlærerlønningerne paa Landet. Dønné gale Sammenligning har jeg tilladt mig at rette, men deraf følger ingeniunde, at jeg skulde have ment, at det, som Striden staar om i disse Dage eller stod om, da Reform-

partiet blev sprængt, var Sekondløjtnantslønningerne. Nej, den højtærede Forsvarsminister maa tro, at jeg vidste lidt bedre Besked end som saa.

Den højtærede Forsvarsminister kunde ikke anerkende det Eksempel, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) forleden Dag fremførte paa, hvor vanskeligt det kan være for en Smaamandssøn at komme ind i en Officersstilling. Det maa ligge i, at den højtærede Minister ikke har Anelse om, hvad det egentlig er, man forlanger hos en ung Mand for at finde ham kvalificeret til at blive Officer. Jeg erindrer adskillige Eksempler i saa Hensende. Jeg erindrer en Mand, der blev tvungen ind paa Befalingsmandselevskolen. Man maa altsaa have ment, at han egnede sig til at blive Befalingsmand. Det vil vistnok endogsaa det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) give mig Ret i, at naar en Mand bliver tvungen ind paa Befalingsmandselevskolen, maa det have været, fordi man fandt ham egnet til at blive Officer. Den unge Mand var meget flittig, han læste udmærket godt, han kunde sine Ting og tog sin Eksamen med Glans, men han faldt i „Anlæg som Befalingsmand“, og det til Trods for at det var Officererne selv, der havde tvunget ham ind paa Befalingsmandselevskolen, han ønskede saa vist ikke at komme der. Saaledes bar man sig ad overfor denne unge Mand. En anden ung Mand, jeg kender, kom ogsaa ind paa Befalingsmandselevskolen. Han ønskede heller ikke at blive Løjtnant, og han gjorde noget, som jeg kunde have Lyst til at nævne netop i Dag, skønt det burde maaske have været nævnt en af de foregaaende Dage under det Spørgsmaal, vi da forhandlede. For at blive fri for at blive Løjtnant gik han til sin Kompagnichef en Søndag og bad om Orlov. Kompagnichefen sagde nej, han maatte ikke faa Orlov. Saa gik Manden til sin Korporalskabsfører og meldte: Jeg har været hos Kompagnichefen og bedt om Orlov, han har nægtet mig den, jeg rejser alligevel. Korporalskabsføreren troede, han var gal eller i det mindste, at det ikke var hans Alvor. Men han rejste, og da han kom hjem om Aftenen, gik han op til Kaptejnen og meldte sig tilbage. Kaptejnen blev meget forbavset, som rimeligt var, og den unge Mand fik 5 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost. Dermed troede han at være bleven fri for at blive Løjtnant, men han blev udnævnt alligevel. En af de Forseelser, som den højtærede Minister i sit Foredrag forleden udmaalede